

Право съмъ очи сочеше
Камъ султанските шилета
И на Димитра думаше:
„Димитре царски овчарю!
Нѣщо ща да та попитамъ
Правичко да ми обадишъ,
Че ти главата отсичамъ:
Ходи ли скоро въ селото,
Вовъ село Мусо-кошалъ, —
Да ли е въ село султана,
Султана твоя господарь,
Да ида да го улова?“
Митаръ Танасу думаше:
„Танасе, стара войводо!
Ако ма питашъ да кажа,
Да кажа да та не лжжа.
Султана днеска ще дойде
При свойте вакли сюрии,
Да хване овенъ маторенъ
Курбанлъкъ да го заколи.“
Танасъ Димитру говори:
„Димитре царски овчарю!
Я ма скрий въ твои кошари
Дано си хванемъ кйосемътъ,
Да го за курбанъ заколимъ
На денъ на свѣти Илия.“

2.

Янка презъ гора вѣрвѣше
Съмъ крушевъ листецъ свирѣше
И на гората думаше:
„Горо ле, горо зелена!
И ти водице студена!
Вижда ли, горо, хайдуци
Кара-Танаса-войвода